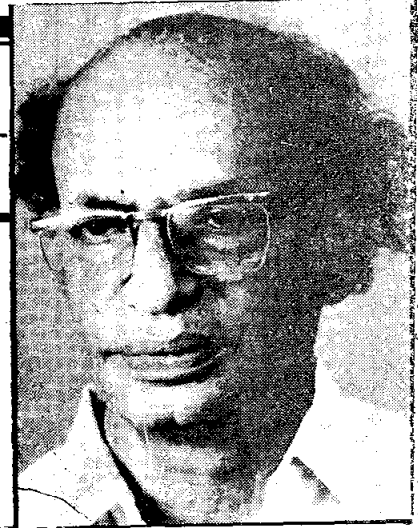

എം. കൃഷ്ണൻനായർ

സാഹിത്യവാദപലം

“ഒരു ദിവസം ജീവിതമുണ്ട്. ഉദാഹരണത്തിന് ഒരാൾ. തികഞ്ഞ ആരോഗ്യം, വ്യക്തമല്ല, രോഗത്തിന്റെ ചരിത്രമില്ല. മുൻപ് എങ്ങനെയായിരുന്നുവോ അങ്ങനെയെന്ന ഇപ്പോഴും. എല്ലാക്കാലവും അങ്ങനെയായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. സ്വന്തം കാര്യം നോക്കിക്കൊണ്ട്, മുന്നിലുള്ള ജീവിതത്തെ മാത്രം സ്വപ്നം കണ്ടുകൊണ്ട് അയാൾ ഒരുദിവസത്തിൽനിന്ന് അടുത്ത ദിവസത്തിലേക്കു പോകുന്നു. അങ്ങനെയിരിക്കെ മരണം സംഭവിക്കുന്നു. ഒരു ചെറിയ ഏങ്ങൽ, കസേരയിലേക്ക് അയാൾ താഴുന്നു. അതുതന്നെ മരണം. അതിന്റെ ആകസ്മികത ചിന്തയ്ക്ക് ഇടനല്കുന്നില്ല. മനസ്സിനെ ആശ്വസിപ്പിക്കാൻവേണ്ടിയുള്ള ഒരു വാക്ക് അന്വേഷിക്കാൻപോലും അതിന് (മനസ്സിന്) സൗകര്യം കിട്ടുന്നില്ല. മരണമല്ലാതെ നമ്മുടെ മുൻപിൽ മറെറാന്നുമില്ല. മൃത്യുവശതയുടെ ലഘൂകരിക്കാനാവാത്ത സത്യം. ദീർഘമായ രോഗത്തിനുശേഷമുള്ള മരണത്തെ കഴിഞ്ഞു ലോകം നമുക്കു സ്വീകരിക്കാം. എന്നാൽ പ്രത്യക്ഷകാരണമൊന്നും കൂടാതെ മനുഷ്യൻ മരിക്കുകയെന്നു പറഞ്ഞാൽ, മനുഷ്യൻ മനുഷ്യനായതുകൊണ്ടു മാത്രം മരിക്കുന്നുവെന്നു വന്നാൽ അതു നമ്മളെ ജീവിതവും മരണവും തമ്മിലുള്ള അഭ്യുക്തമായ അതിരിൽ കൊണ്ടുവരും. നമ്മൾ ഏതു വശത്താണെന്ന് അറിയുകയുമില്ല. ജീവിതം മരണമായി മാറുന്നു; എല്ലാക്കാലവും മരണം ജീവിതത്തെക്കൈയടക്കിവെച്ചിരുന്നതുപോലെ. മുന്നറിയിപ്പു കൂടാതെയുള്ള മരണം. അതിന്റെ അർത്ഥം ജീവിതം അവസാനിക്കുന്നു എന്ന്. ഏതു നിമിഷവും അതവസാനിക്കുകയും ചെയ്യും.”

മാലികങ്ങളും ചിന്താദീപകങ്ങളുമായ ഈ വാക്യങ്ങൾ അമേരിക്കൻ നോവലിസ്റ്റ് പോൾ ഓസ്റ്ററിന്റെ (Paul Auster—D. 1947) അത്ഭുതജ്ഞമായ “The Invention of Solitude” എന്ന സ്മരണകളിൽനിന്നാണ്. അച്ഛന്റെ മരണം വർണ്ണിക്കുന്നതിനു പൂർവ്വപീഠിക എന്ന നിലയിൽ ഓസ്റ്റർ എഴുതിയ ഒരു ഖണ്ഡികയുടെ ഈ ഭാഷാന്തരീകരണത്തിൽ ഗ്രന്ഥകാരന്റെ അനുഭാവം

ഭൗമമായ ധിഷണാശക്തി കാണാം. ഈ രീതിയിലാണ് അദ്ദേഹം ഗ്രന്ഥമാകെ രചിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഓസ്റ്ററിന്റെ മറ്റു ചില വാക്യങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാഷയിൽത്തന്നെ കാണുക. അച്ഛൻ കിടന്നു മരിച്ചു വീട്ടിനെക്കുറിച്ചാണ് അദ്ദേഹം പറയുന്നത്. “Even the most tired of distracted mind has a corner of pure, animal response, and can give the body a sense of where it is. One would have to be nearly unconscious not to see, or at least not to feel, that the house was no longer the same. ‘Habit’ as one of beckett’s characters says, ‘is a great deadener.’ And if the mind is unable to respond to the physical evidence, what will it do when confronted with the emotional evidence.”

എടുത്തെഴുതിയ ഈ ഭാഗങ്ങൾ ഓസ്റ്ററിന്റെ രചനാരീതി എന്താണെന്നു സ്പഷ്ടമാക്കിത്തരും. വികാരമണ്ഡലത്തെ ചിന്താമണ്ഡലമാക്കുക എന്നതാണ് ആ മാർഗ്ഗം. ആ പരിവർത്തനമുണ്ടാകുമ്പോഴും വൈകാരികതയ്ക്കു ന്യൂനത വരുന്നില്ല. ചിന്തകൾ വളരുകയാതെ വലിയതും ചെയ്യുന്നു. അതിനാൽ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പാരായണം അസുലഭമായ അനുഭവംതന്നെയാണ്. ഓസ്റ്റർ ഗ്രന്ഥത്തെ രണ്ടായി വിഭജിച്ചിരിക്കുന്നു. ആദ്യത്തേത് Portrait of an Invisible Man. അദ്വയതായ ഈ മനുഷ്യൻ ഗ്രന്ഥകാരന്റെ അച്ഛൻതന്നെയാണ്. മരണം കൊണ്ടു മാത്രമല്ല, ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോഴും അദ്ദേഹം എല്ലാവർക്കും അഭ്യുക്തമായിരുന്നു. മറ്റുള്ളവർക്കല്ല തനിക്കുതന്നെയും അദ്ദേഹം അഭ്യുക്തൻ. അങ്ങനെ ജീവിച്ച ആ മനുഷ്യന്റെ ചിത്രം നമ്മളെ ‘ഹോൺട്’ ചെയ്യുന്നു. The Book of Memory എന്നതാണു രണ്ടാമത്തെ ഭാഗം. സ്വന്തം മകനെക്കുറിച്ച്, മുത്തച്ഛനെക്കുറിച്ചുള്ള സ്മരണകൾ ഇതിലുണ്ട്. അവയുടെകൂടെ കലാനിരൂപണവും. ഇവിടെ മാലികതയാണ് മുദ്ര. നോക്കുക. ‘ഞാൻ ഇന്ത്യയിലേക്കു പോകുന്നു’വെന്ന് നിങ്ങളോട് ആരെങ്കിലും പറഞ്ഞാൽ ‘എത്ര നന്ന്. അയാൾ ഇന്ത്യയിലേക്കു പോകുന്നു’

സർ. സി.പി. രാമസ്വാമി അയ്യരും ജോൺ മത്തായിയും ഇരുന്ന കസേരയിൽ വിളമ്പലം ഇരിക്കുന്നു.

എന്ന വിഷയം വിചാരിക്കൂ. എന്നാൽ ഒരു നേരവലിപ്പം ഒരു കഥാപാത്രം അതേ വാക്കുകൾ നിങ്ങളോടു പറയുമ്പോൾ പ്രതികരണം വേറൊരു വിധത്തിലായിരിക്കും. ഇതുസലമിന്റെ ചരിത്രം അതിന്റെ മതപരമായ പ്രവർത്തനം, മിഥോളി യോടു ബന്ധപ്പെട്ട രീതിയിലുള്ള അതിന്റെ സ്ഥാനം—ഇവയൊക്കെ നിങ്ങൾ ആലോചിക്കുന്നു. ഈ ചിന്തകളെ ഒരുമിച്ചു ചേർത്ത് കഥാപാത്രത്തെ യോജിപ്പിക്കുന്നു. പാരായണം കഴിയുമ്പോൾ മനോഹാസപ്രപരമായി, ചരിത്രപരമായി, സാമൂഹികമായി, എട്ടനാപരമായി, ഭാഷാശാസ്ത്രപരമായി, മതപരമായി, ലൈംഗികമായി, ദാർശനികമായി നിങ്ങൾ അതിനെ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നു. നിത്യജീവിതത്തിലും ഇതു ആളുകൾ ചെയ്യുന്നുണ്ടാകാം. പക്ഷേ ആ പ്രവർത്തനത്തിൽ എന്തോ നഷ്ടപ്പെടുന്നുണ്ട്. സാഹിത്യസൃഷ്ടിയുടെ ഒരു വ്യാഖ്യാനത്തിൽ ആ നഷ്ടപ്പെടൽ ഇല്ലെന്നാണ് ഓസ്ട്രർ പറയുന്നത്.

മനുഷ്യന്റെ ഏകാന്തതയെ വ്യജ്ഞിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണ് ഓസ്ട്രർ എന്തുമെഴുതുന്നത്. അച്ഛിക്കാൻ വയ്യാത്ത കാര്യങ്ങൾ എഴുതുമ്പോഴും പിന്തയുടെ അധിത്യകയിൽ അനുവാചകരെ കൊണ്ടുചെന്നിട്ട് അസഭ്യമായതിനെ സഭ്യമാക്കി അതിർക്കുന്നു അദ്ദേഹം. ഈ പുസ്തകം വായിച്ചതിനുശേഷം ജീവിതം ധന്യമായിയെന്ന് എനിക്കു തോന്നി. Fascinating, marvellous എന്ന വിശേഷണങ്ങളാണ് ഓസ്ട്രുടെ ഗ്രന്ഥത്തിനു ചേരുക. (Faber and Faber U.K. £ 5 = 99. Spl. £ 3.00)

രണ്ടു കഥകൾ

ആയിരത്തൊന്നു രാവുകൾ എന്ന കഥാസമാഹാരത്തിന്റെ തുടക്കം വായനക്കാർക്കെല്ലാം അറിയാം. അതിനാൽ അതു പുനരാവിഷ്കരിച്ച് വായനക്കാർ മുഷിപ്പിക്കേണ്ടതില്ല. രാജാവിന്റെ വാളിൽനിന്നു രക്ഷനേടാനായി തരുണി കഥകൾ പറയുന്നു. ഓരോ കഥയും പ്രഭാതത്തിൽ പരിസമാപ്തിയിലെത്താത്തതുകൊണ്ടു കഥ കേൾക്കുന്നതിൽ തൽപരനായ രാജാവ് യുവതിയെ വധിക്കുന്നില്ല. അവൾ ആദ്യം പറഞ്ഞത് കച്ചവടക്കാരന്റെയും ഇന്നിന്റെയും കഥയാണ്. കച്ചവടക്കാരൻ എറുത്ത ഈന്തപ്പഴക്കുരു ഇന്നിന്റെ മകന്റെ നെഞ്ചിൽക്കൊണ്ട് അവൻ മരിച്ചുവെന്നു പറഞ്ഞാണ് ഇൻ അയാളെ കൊല്ലാൻ ഭാവിച്ചത്. ഒരു കൊല്ലത്തെ അധി അയാൾ ചോദിച്ചത് ഇൻ അനുവദിച്ചു. ആ ഒരു വർഷംകഴിഞ്ഞ് മണൽക്കാട്ടിലെത്തു; മരിക്കാൻ സന്നദ്ധനായിരുന്ന കച്ചവടക്കാരന്റെ മുൻപിൽ മൂന്നു വൃദ്യന്മാർ ഒന്നൊന്നായി വരുന്നു. അവരിൽ ഓരോ ആളും ഇന്നിനോടു കഥകൾ പറഞ്ഞ് അയാളെ വധകൃത്യത്തിൽനിന്നു പിന്തിരിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയാണ്. പോൾ ഓസ്ട്രർ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നത് കഥ പറയുന്ന വൃദ്യൻ കച്ചവടക്കാരനു വേണ്ടി കോടതിയിലെമ്പാലേ വാദമുഖങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കുമ്പോൾ എന്നാണ്. ഇത് താൻ നിശ്ചയിച്ച കാര്യത്തിൽനിന്ന് ഇന്നിനെ മാറ്റുകില്ല. പിന്നെ അദ്ദേഹം വധകൃത്യത്തിൽനിന്നു ഇന്നിന്റെ മനസ്സിനു മറ്റൊരു വരുത്തി കഥകൊണ്ട് അയാളെ

പോൾ ഓസ്ട്രർ

മിഹാസ് മാപനങ്ങളിൽ അല്പന്മാർ കയറിയിരിക്കുമെന്നു കാണിച്ച് പണ്ടു ശൂരനാട്ടു കുഞ്ഞൻപിള്ള സ്റ്റാർ ലേഖനമെഴുതിയിരുന്നു. ഇതത്ര സത്യം! ലക്ഷ്യമായി കയറും. സർ വീസ് കുടുമ്പോൾ അതിന് അനുസരിച്ചു ജോലിക്കുവരും കിട്ടും. ക്ളാർക്കായി കയറിയ ഒരാൾ ചീഫ് സെക്രട്ടറിയായി.

ആഹ്ലാദിപ്പിക്കാനുള്ള ശ്രമമാണ് വൃദ്യന്റേത്. കൊല്ലുക എന്നത് ഒരു ഒഴിയാബാധയാണ് (obsession). ഈ ഒഴിയാബാധ ചുറ്റും മതിലുകെട്ടി ഏകാന്തതയിലാക്കിക്കളയും ഇന്നിനെ. കഥ യുക്തിപരമായ വാദമുഖത്തുകൊണ്ട് ആവാനും ആ മതിലിനെ തട്ടിത്തകർക്കും. അപ്പോൾ അയാൾ ചിന്തയിൽത്തന്നെയാണെങ്കിലും മററുള്ളവരുമായി സമ്പർക്കത്തിലേർപ്പെടും. ഈ മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ അവർ ഇന്നിനു മാനസാന്തരം വരുത്തുന്നു. കച്ചവടക്കാരൻ രക്ഷപ്പെടുന്നു. പോൾ ഓസ്ട്രർ പറയുന്നു:— For this is the function of the story: to make a man see the thing before his eyes by holding up another thing to view. ഒരുവസ്തുവിനെ കണ്ണിന്റെ മുൻപിൽ കാണിച്ച് മറ്റൊരു വസ്തുവിനെ അയാളുടെ കണ്ണിന്റെ മുൻപിൽ കൊണ്ടുവരിക എന്നതാണ് കഥയുടെ ജോലി.

ഓസ്ട്രിന്റെ ഈ മതമനുസരിച്ചതെന്നാണ് കഥാകാരന്മാരെക്കൊപ്രവർത്തിക്കുക. പക്ഷേ ദൃശ്യവസ്തുവിലൂടെ അദൃശ്യവസ്തുവിനെ പ്രത്യക്ഷമാക്കാൻ പലർക്കും കഴിയുന്നില്ല. കലാകൗമുദിയിൽ 'കരിവണ്ടികളിൽ യാത്ര ചെയ്യുന്നവർ' എന്ന കഥയെഴുതിയ ശ്രീമതി പ്രിയ ഇബ്നുവിനും 'പ്രിയംവദ മേരിയോടൊത്ത്' എന്ന കഥയെഴുതിയ ശ്രീമതി സുമതിക്കും പരാജയം സംഭവിക്കുന്നു തങ്ങളുടെ യത്നങ്ങളിൽ. പെൻഷൻ പററിയ ഒരു റെയിൽവേ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ മകളോടൊത്തു യാത്രചെയ്യുന്നതിനെ വിദ്വേഷമായി വർണ്ണിക്കുന്ന പ്രിയ ഇബ്നു ഒരു മുന്നറിയിപ്പും കൂടാതെ ഫാൻറസിയിലേക്കു എടുത്തുചാടുന്നു. സാദാവികമായി റീയലിസം ഫാൻറസിയിലേക്കു പോകാത്തതുകൊണ്ട് വായനക്കാരന് അമ്പരപ്പ്. സുനിധനമായ ജീവിതം നയിച്ചിരുന്ന ഒരുത്തി മതിയായ പ്രേരണകളില്ലാതെ കാബറേ നർത്തകിയായി (Cabaret—കാബറേ എന്നു Daneil Jones തയ്യാറാക്കിയ നിഘണ്ടുവിൽ) മാറുന്നതിന്റെ ചിത്രം സുമതിയുടെ കഥയിൽ. ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന കുറെപ്പേരുടെ പേരുകൾ പറഞ്ഞു അവരുടെ പ്രീതി സമ്പാദിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നതിൽ മതിയായ പ്രേരണയുണ്ട്. പക്ഷേ നായികയുടെ മാനസാന്തരത്തിൽ പ്രേരണകളില്ല. അതുകൊണ്ട് വിശ്വാസ്യത എന്ന ഗുണം ഇക്കഥയ്ക്കില്ല. ആദ്യത്തെ കഥയ്ക്കുമില്ല. ചിന്തകനായ ഓസ്ട്രർ പറയും ദൃശ്യവസ്തു അദൃശ്യവസ്തുവിനെ ദ്രഷ്ടാവിന്റെ മുൻപിൽ ആനയിക്കുന്നില്ല എന്ന്.

ചോദ്യം, ഉത്തരം

“നിങ്ങൾ പ്രതികൂല വിമർശനംകൊണ്ട് എല്ലാവരെയും ശത്രുക്കളാക്കിക്കഴിഞ്ഞു. ഇനിയെങ്കിലും ഇതു നിറുത്തരുതോ?”

“പ്രതികൂലവിമർശനം എന്നുവെണ്ട. വിമർശനം എന്നു മാത്രം മതി. മുഴുന്ന് എന്നു ധാതു. നശിപ്പിക്കുക എന്നാണതിന്റെ അർത്ഥം. നിരൂപണത്തിൽ രൂപം ധാതു. മോടിപിടിപ്പിക്കുക എന്ന് അതിന്റെ അർത്ഥം. എതിരായി പറയുന്നതു വിമർശനവും പ്രശംസിക്കുന്നതു നിരൂപണവും. അതിരിക്കട്ടെ. സാഹിത്യകാരന്മാരാണ് എന്റെ

ശത്രുക്കൾ. അവരെ ശാഷ്പതുല്യമായി ഞാൻ പരിഗണിക്കുന്നു. വായനക്കാർ മിത്രങ്ങളും. അവരുടെ മുൻപിൽ ഞാൻ തലകുനിച്ചു നില്ക്കുന്നു. പിന്നെ പറയുന്നവരെ ആശ്രയിച്ചാണ് വിരോധമുണ്ടാകുന്നത്. ഒരുലക്കം കലാകൗമുദിയിൽ 'കെ.എസ്. കൃഷ്ണൻ്റെ സാഗതപ്രസംഗം' അസഹനീയമായിരുന്നുവെന്ന് സി. അച്യുതമേനോൻ്റെ ഡയറിയിലെ ഒരു ഭാഗം വലകിഴി്കുന്നു. അച്യുതമേനോൻ പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു കെ.എസ്. കൃഷ്ണൻ ഒന്നും തോന്നുകയില്ല. മനരമറിച്ച് ഞാനതു പറഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ കെ.എസ്. കൃഷ്ണൻ എന്ന ശത്രുവായി കരുതുമായിരുന്നു. 'ആളുവില കല്ലുവില' ഞാൻ അച്യുതമേനോനെപ്പോലെ മഹാനാകേണ്ടിയിരുന്നു.

ഓബോഡ്സ്കി

"ഓർബുലുമല്ലേ സ്ത്രീക്കുള്ളത്?"
 "സ്ത്രീയുടെ ഒരു കണ്ണുനീർത്തുള്ളിക്കു ഹീരോഷിമയിൽ ഇട്ട ബോംബിൻ്റെ ശക്തിയുണ്ട്."

"താൻ ഈ പാക്തി നിറുത്തുന്നുണ്ടോ? തനിയെ ഇതു നിറുത്തിയില്ലെങ്കിൽ ഞാനതു നിറുത്തിക്കും. കേട്ടോ?"

"സാർത്ഥവാഹകസംഘം നീങ്ങാതിരുന്നിട്ടുണ്ടോ പട്ടികൾ കുറച്ചിട്ടും."

"മരിച്ചാൽപ്പിന്നെ എല്ലാവരും ബഹുമാനിക്കും അല്ലേ?"

"വൈലോപ്പിളളിയുടെ മൃതദേഹത്തെ ബഹുമാനിച്ചോ അതോ നിന്ദിച്ചോ?"

"മലയാളസാഹിത്യകാരന്മാരെക്കുറിച്ചു എന്തു പറയുന്നു?"

"എന്തു പറയാൻ? പലരും 'പ്രിറെറൻഷസ് ഫെയ്ക്കു'കളാണ് (pretentious fakes) അവരെയാണ് കുറെ 'നിരുപകമ്മാനന്ദ്യന്മാർ' ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുന്നത്. കാലം സത്യം സ്വപ്നമാക്കും."

"ഉണ്ണിയെക്കണ്ടാൽ ഊരിലെ പഞ്ഞമറിയാം അല്ലേ?"

"അതേ. ഭവനം കണ്ടാൽ ഉടമസ്ഥൻ്റെ മാനസികനിലയുമറിയാം. ചെറിയ പൂമുഖം, തലതട്ടുന്ന വാതിൽ, കൊച്ചുമുറികൾ ഇവ ഉടമസ്ഥൻ്റെയോ പ്ലാൻ വരച്ച എഞ്ചിനീയറുടെയോ ഇടുങ്ങിയ മനസ്സിനെ കാണിക്കും."

"നീങ്ങളുടെ ഉത്തരങ്ങൾ ബുദ്ധിശക്തിയെ കാണിക്കുന്നവയാണ് എന്നാണോ വിചാരം?"

"അയ്യോ അങ്ങനെ ഒരു വിചാരവുമില്ല എനിക്ക്. മുൻപ് ഒരു ചലച്ചിത്രതാരത്തോട് ഒരു ആരാധകൻ ചോദിച്ചു അവളുടെ ഒരു ചുംബനം കിട്ടാൻ എന്തു നല്കണമെന്ന്. അവൾ മറുപടി പറഞ്ഞത് 'കളോറാഫാം' എന്നായിരുന്നു. അവളുടെ ബുദ്ധിശക്തിപോലും എനിക്കില്ല."

"ആര്യാവർത്തനം"

എനിക്കു നേർട്ടറിയാവുന്ന ഒരാളിനെക്കുറിച്ച്. ഗർഭിണിയായ ഭാര്യ കൂടെക്കിടന്നുറങ്ങുന്ന വേളയിൽ കിനാവു കണ്ടാണെന്നു പറയുന്നു—അയാൾ അവരുടെ വയറിൽ അമർത്തിപ്പിടിച്ചു. ഗർഭച്ഛിദ്രമുണ്ടായി. അവരതിൽ മരിക്കുകയും ചെയ്തു. മരണാരുത്തിയെ അയാൾ ഭാര്യയായി സ്വീകരിച്ചു. അനായാസമായി അയാൾ സന്മാദിച്ചു.

സാഹിത്യകാരന്മാരാണ് എൻ്റെ ശത്രുക്കൾ. അവരെ ശാഷ്പതുല്യമായി ഞാൻ പരിഗണിക്കുന്നു. വായനക്കാർ മിത്രങ്ങളും. അവരുടെ മുമ്പിൽ ഞാൻ തല കുനിച്ചു നില്ക്കുന്നു.

പണമൊക്കെ 'കുതിരപ്പവനം' ക്കി അവർ ഒളിച്ചു വച്ചു. സന്താനമില്ലാത്തതുകൊണ്ട് അവർ ഒരു പെൺകുട്ടിയെ എടുത്തു വളർത്തി. അവൾ സുന്ദരിയായ തരുണിയായി വിലസുമ്പോഴാണ് ഞാൻ അയാളുടെ വീട്ടിൽ താമസക്കാരനായത്. അയാളുടെ രണ്ടാമത്തെ ഭാര്യയും മരിച്ചു. സാഭാവികരണമാണെന്നു. ഒരുദിവസം രാത്രി വളർത്തുമകളെ അയാൾ ബലാൽസംഗം ചെയ്തുന്നത് അടുത്തമുറിയിൽ കിടന്ന ഞാൻ മനസ്സിലാക്കി. അവിടെനിന്ന് അർദ്ധരാത്രി ഞാൻ ഇറങ്ങിപ്പോയി. രണ്ടാമത്തെ ഭാര്യയുടെ മരണത്തിനുശേഷം മധുവന്ധ്യകയായ ഒരു വേലക്കാരിയെ കൂടെ പാർപ്പിച്ചു. വളർത്തുമകൾ നേരത്തേ അവിടം വിട്ടുപോയതുകൊണ്ട് അയാളും പരിചരിക്കുകയായി ആ വീട്ടിൽ. പെട്ടെന്നാണ് അയാൾ രോഗിയാകുന്നത് വളരെ വൈകാതെ ചത്തുപോകുകയും ചെയ്തു. അയാളുടെ മരണത്തോടെ വേലക്കാരി ഗൃഹനായികയായി. പവനംകൊണ്ട് അവൾ സന്താനം വീട്ടിലേക്കു കടത്തി. മരിച്ചയാളിൻ്റെ ബന്ധുക്കളും പരിചയക്കാരും വളരെ പ്രയാസപ്പെട്ടാണ് അവളെ ആ വീട്ടിൽനിന്ന് ഇറക്കിവിട്ടത്.

അയാളെപ്പോലെയൊരു ക്രൂരനെ ശ്രീമതി ചന്ദ്രമതി മാതൃഭൂമി ആഴ്ചപ്പതിപ്പിലെഴുതിയ "ആര്യാവർത്തനം" എന്ന കഥയിൽ കണ്ടപ്പോൾ എനിക്കു തെല്ലൊരു ആഹ്ലാദമുണ്ടായി. നമുക്കു നിത്യജീവിതത്തിൽ പരിചയമുള്ള ഒരാളിനെ ഫിക്ഷനിൽ കണ്ടാൽ ആഹ്ലാദമുണ്ടാകുന്നതു സ്വാഭാവികമാണല്ലോ. പരിചയം നന്നെക്കുറഞ്ഞ വിദേശത്തു മലയാളിയെ കണ്ടാലും ആഹ്ലാദമാണ്. കഥ പറയുന്നത് ആര്യ. അവളുടെ മുതച്ഛാർൻ മുത്തശ്ശിയെ ചവിട്ടിക്കൊന്നവനാണ്. ആര്യയുടെ അമ്മയെ ആര്യയുടെ അച്ഛൻ ഉപേക്ഷിച്ചുപോയി. വേരൊരുത്തിയെ അയാൾ വിവാഹം കഴിച്ചു സുഖമായി വസിക്കുകയാണ്. ആര്യക്കു കിട്ടിയ കാര്യങ്ങൾ കഞ്ചാവും മററു മയക്കുമരുന്നുകളും ഉപയോഗിക്കുന്നവർ. ലോകത്തെ സകല ദൗർഭാഗ്യങ്ങളും തലയിലേറി നടക്കുന്ന ആ യുവതിയുടെ നേർക്കു വായനക്കാരൻ്റെ സഹതാപം പ്രവഹിക്കുന്ന മട്ടിൽ കഥയെഴുത്തുകാരി കഥ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇതുപോലെ ദുഃഖമനുഭവിക്കുന്ന അനേകം യുവതികളുടെ ശാശ്വത പ്രതീകമായിട്ടുണ്ട് ചന്ദ്രമതിയുടെ കഥാപാത്രമായ. ആര്യ. വെറും ആത്മരോദനമായി അധഃപതിക്കാതെ ഈ കഥയെ കലയുടെ ലോകത്തേക്കു പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നത് ആഖ്യാനത്തിലാകെ നിറഞ്ഞുനില്ക്കുന്ന നിസ്സംഗതയാണ്. ലോകവും വ്യക്തിയും, വാക്കും പ്രവൃത്തിയും തമ്മിലുള്ള അന്തരത്തെ പ്രശ്ലഭമായി ആവിഷ്കരിക്കുന്ന ഒരു ചെറുകഥ.

ഈ കവിയിലെ കാണുക

"ചിത്രശലഭത്തിൻ്റെ ചിറകുകൾ പൊങ്ങുന്ന മടങ്ങുമ്പോൾ അവയുടെ വർണ്ണോജ്ജ്വലത മരഞ്ഞാലിയുടെ നിറത്തിലേക്കു ഒഴുകിയിറങ്ങും. നമ്മുടെ സമീപത്തു ചെന്നുള്ള നോട്ടം ചിത്രശലഭത്തെ കാണിച്ചുതരുമോ? ഇല്ല.

നമ്മൾ ഒരുകാലത്ത് ഏത സമ്പന്നരായിരുന്നു വെന്നു നോക്കുക. ഇപ്പോൾ അതെല്ലാം നമ്മൾ ധൂർത്തടിച്ചു കളഞ്ഞു. ഉള്ളുലത വീണ്ടെടുക്കാൻ പ്രതീക്ഷകളുണ്ടായിരുന്നു നമുക്ക്—വൈകിപ്പോയിയെന്നു തോന്നുന്നു. നിങ്ങളുടെ കൊട്ടാരമെവിടെ? ദുഃഖത്തിൽ, അന്ധനായി, കാലിടറി നിങ്ങൾ അലഞ്ഞുതിരിയുന്നു. ഊഡിപസ് എന്ന രാജാവ്.

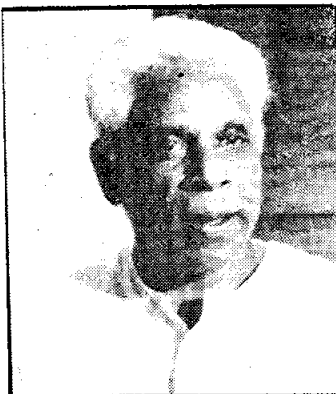
ഇപ്പോൾ ആഹ്ലാദത്തിന്റെ ചിറകുകൾ മടങ്ങിയപ്പോൾ അത് ചൈതന്യശൂന്യമായ, കൂത്സതമായ മറുപുറത്തുനിന്ന് ഉറുന്നോക്കുകയാണ്. ആത്മാവ് അടുപ്പിച്ചു നിറുത്തിയതെന്തോ അത് തുടർച്ചയായ പീഡാനുഭവമായി പരിണമിച്ചിരിക്കുന്നു.

തേജസ്വാർന്ന ഏതമാതിരി ചിത്രശലഭങ്ങളാണ് ഒരിക്കൽ ഉപരിതലത്തിലേക്ക് എത്തിയത്. നീലലോഹിത നിറമാർന്ന, ഊഷ്മളാന്തരീക്ഷമുള്ള പാതീസനോടൊപ്പം അവ നമ്മെ പ്രലോഭിപ്പിച്ചിരുന്നു. ക്ഷോഭമാർന്ന് എന്റെ ഹൃദയം നിന്നുപോയി; 'നീ അങ്ങോട്ടു നോക്കരുത്' എന്നൊരു ശബ്ദം മുന്തിക്കുന്നതുവരെ.

ഇല്ല. കുറച്ചുകൂടി സൂക്ഷ്മതയോടെ നോക്കൂ. എല്ലാ വശങ്ങളും നോക്കൂ; നിങ്ങൾ നിങ്ങളിലേക്കു മുങ്ങുന്നതിനുമുൻപ്. സ്നേഹപോലും അവിടെ കണ്ടെന്നു വരാം. [ചിറക്] മടക്കിവെച്ചിരിക്കുമെന്നുള്ളതു. ഇരിക്കാനിടം കാണുമ്പോൾ അത് ഇരിക്കുന്നു. നിശ്ശബ്ദമായി സ്നേഹിച്ചുകൊണ്ട്, ചിറകിൽ ചിറകുവെച്ചുകൊണ്ട്.

ചിത്രശലഭം തേജസ്സുള്ള അഗ്നിശോഭയാർന്ന ചിറകുകൾ മടക്കിയത് ഒരുപക്ഷേ നമ്മുടെ കുറവുമാകാം. നമ്മൾ കൂടുതൽ അടുത്തേക്കു ചെന്നിരിക്കാം. നമുക്കു പിരിയാം. അതു പറന്നുയരാം...

റഷൻ കവി കുഷ്നറുടെ (Aleksandr Kushner—1936-ൽ ജനനം) *Folded Wings* എന്ന അതിസുന്ദരമായ ഒരു കാവ്യത്തിലെ ചില ഭാഗങ്ങളുടെ ഭാഷാന്തരീകരണമാണ് മുകളിൽ ചേർത്തത്. നോബൽസമ്മാനം നേടിയ യോസിഫ്

തിരുനല്ലൂർ

ബ്രോഡ്സ്കിയുടെ അവതാരികയോടുകൂടി Harvill പ്രസാധനം ചെയ്ത "Apollo in the Snow" എന്ന കാവ്യസമാഹാരത്തിൽ ഇതുണ്ട്. ഇതുപോലെ, ഇതിനെക്കാൾ മനോഹരങ്ങളായ കാവ്യങ്ങൾ ഇതിലേറെയുണ്ട്. ജീവിതത്തിന്റെ ദുരന്തസ്വഭാവത്തെക്കുറിച്ച്, അതിന്റെ അജ്ഞതയെക്കുറിച്ച്, അതിന്റെ അജ്ഞതയെക്കുറിച്ച് ഈ കവി മനോഹരമായി, ഹൃദയത്തിന്റെ അടിത്തട്ടിലേക്കു ചെല്ലുമാറ് പാടുന്നു. ബ്ലോക്കിന്റെ ദുർഗ്രഹതയില്ല; പസ്തർനക്കിന്റെ സങ്കീർണ്ണതയില്ല; കുഷ്നറുടെ ഭാവാനന്ദമകതയ്ക്ക്. 'ലിനിസി'ത്തിന്റെ പരകോടിയിൽ എത്തിയിരിക്കുകയാണ് ഈ കാവ്യങ്ങൾ. "Poetry is essentially the soul's search for its release in language, and the work of Aleksandr Kushner is a case where the soul has obtained that release" എന്നു ബ്രോഡ്സ്കി അവതാരികയിൽ പറയുന്നത് ശരിയാണെന്നു ഈ സമാഹാരഗ്രന്ഥം വായിച്ചാൽ ഗ്രഹിക്കാൻ കഴിയും.

Which poet was the first to bring the sea to us punctuating his lines with spray from foggy beaches?

എന്ന് കുഷ്നർ ചോദിക്കുന്നു. കുഷ്നർതന്നെയാണ് ആ കവിയെന്നു നമുക്ക് ഉത്തരം നല്കാം. (Apollo in the Snow—Aleksandr Kushner—Harvill—Spl. price £ 3 = 95—Pages 100.)

ദോശ—രണ്ടുവിധം

മിഹാസ്ഥാപനങ്ങളിൽ അല്പനാൾ കയറിയിരിക്കുമെന്നു കാണിച്ച് പണ്ടു ശുരനാട്ടു കുഞ്ഞൻപിള്ളസ്റ്റാർ ലേഖനമെഴുതിയിരുന്നു. ഇതത്രെ സത്യം! ലക്ഷ്വരായി കയറും. സർവീസ് കൂടുമ്പോൾ അതിന് അനുസരിച്ച് ജോലിക്കയറാം കിട്ടും. ക്ലാർക്കായി കയറിയ ഒരാൾ ചീഫ് സെക്രട്ടറിയായി. അദ്ദേഹം പെൻഷൻ പററിയപ്പോൾ തേയിലസൽകാരമുണ്ടായിരുന്നു; സത്യ സന്ധതയില്ലാത്ത പ്രഭാഷണങ്ങൾ ഏറെയുണ്ടായിരുന്നു. സൽകാരവളയിൽ ബോളി വിളമ്പി. ചീഫ് സെക്രട്ടറി അന്നുവരെ ആ പലഹാരം കണ്ടിട്ടില്ലായിരുന്നു. ഒന്നുകൂടെ കിട്ടിയാൽ കൊള്ളാമെന്ന് അദ്ദേഹത്തിനു തോന്നൽ. വിളമ്പുകാരനെ വിളിച്ച് "ആ ഇനിപ്പുള്ള ദോശ ഒന്നുകൂടെ തരു" എന്നു പറഞ്ഞുവെന്നാണ് കഥ. വെറും കഥയാണെങ്കിലും ചീഫ് സെക്രട്ടറി ഏതുതരക്കാരനാണെന്ന് അതു സ്പഷ്ടമാക്കും.

നമ്മൾ പറഞ്ഞുവന്നത് വലിയ സ്ഥാപനങ്ങളിൽ സീനിയൊറ്റിക്കൊണ്ടു മാത്രം അധ്യക്ഷൻമാരായി വരുന്ന അല്പനാൾക്കൊപ്പമുണ്ടാണല്ലോ. സർ. സി.പി. രാമസ്വാമി അയ്യരും ജോൺ മത്തായിയും രാമസ്വാമി മുതലിയാരും ഇരുന്ന കസേരയിൽ വിളമ്പിലും ഇരിക്കുന്നു. മഹാകവി ജി. ശങ്കരക്കുറുപ്പ് ഇരുന്ന കസേരയിൽ എ. കുഷ്ണൻനായർ ഇരുന്നു. എ.ആർ. രാജരാജ വർമ്മ ഇരുന്ന കസേരയിൽ ഇടവാ സലാം ഇരുന്നു. തകഴി ശിവശങ്കരപ്പിള്ള ഇരിക്കുന്ന കസേരയിൽ വി.ആർ. സുധീഷ് കയറിയിരിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. ദോശിമാനി വാരികയിൽ അദ്ദേഹമെഴുതിയ "സന്തപ്തം" എന്ന ചെറുകഥ ഈ മെക്കിട്ടുകയറത്തെ വായനക്കാർക്കു ബോധപ്പെ

NOW ON SALE

- Gabriel Garcia Marquez: Collected Stories
- Michael Ondaatje: Coming Through Slaughter
- Rainer Maria Rilke: Letters on Cezanne
- Keath Fraser (Ed): Worst Journeys; The Picador Book of Travel
- Patricia Waugh: Practising Postmodernism; Reading Modernism
- S. Chandrasekhar: Truth & Beauty; Aesthetics & Motivations in Science

- Rs. 307/-
- Rs.155/-
- Rs. 103/-
- Rs. 95/-
- Rs.567/-
- Rs.85/-

MODERN BOOK CENTRE

G.P.O. Junction, THIRUVANANTHAPURAM-695 001.

Phone: 78826, 78816.

ടുത്തിത്തരും. ഗൃഹനായകൻ മരിക്കുന്നതും ബന്ധുക്കൾ കപടദ്യുഷം കാണിക്കുന്നതും വന്നെത്തുന്നവർ 'ഹിപ്പോക്രസി'യുടെ പ്രതിരൂപങ്ങളായി മാറുന്നതും നമ്മൾ കാക്കത്തൊള്ളായിരം തവണ സാഹിത്യരചനകളിൽ കണ്ടതല്ലേ? കാക്കത്തൊള്ളായിരത്തിയൊന്നാമത്തെ തവണ സൂഡിഷ് അതു നമ്മുടെ മുൻപിൽ എടുത്തു വയ്ക്കുന്നു. എന്തെങ്കിലും പുതുമയുണ്ടോ? അതുമില്ല. പുതുമയില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, വിശ്വാസ്യതയില്ലായ്മയും ഉണ്ട്. അച്ഛൻ മരിച്ചാൽ മകനും മകളും ദുഃഖിക്കുന്നില്ലായിരിക്കാം. എങ്കിലും ഏതു മകളാണ് ശവം കിടക്കുമ്പോൾത്തന്നെ കാമുകനെ റെറലിഫോണിൽ വിളിക്കുന്നത്? സല്ലപിക്കുന്നത്? ഏതു മകനാണ് മദ്യപനാകാൻ ശ്രമിക്കുന്നത്? നിത്യജീവിതത്തിൽ അവരില്ല. കലാലോകത്ത് അവരുണ്ടെന്നു തോന്നണമെങ്കിൽ രചയിതാവ് അമ്മട്ടിൽ അവരെ ചിത്രീകരിക്കണം. ഈ ഇനിപ്പില്ലാത്ത ദോഷ ദേശാഭിമാനിയുടെ ശുദ്ധേതത്തിൽ എങ്ങനെ വന്നുവെന്നു എനിക്ക്

സ്ത്രീയുടെ ഒരു കണ്ണു
നിർത്തുള്ളിക്കു ഹീരോഷിമ
യിൽ ഇട്ട ബോംബിന്റെ
ശക്തിയുണ്ട്.

അർത്ഥവികാശം.

★ ★ ★

നിവേദിച്ചുനോക്കിൻ! വിഭാതമാ;
യർക്കനല്ലിന്റെ വെളുത്തുതളികയിൽ
കളുനിയുന്നു, അങ്ങനെയൊന്നും
നന്നല്ലെന്ന്പിന്നീട് മാത്രംവിധം;
കാണിക ദുഃഖം, കഷ്ടത, പാദശോഭാ-
ട്ടാകെ വേണൊരാ നായാട്ടുനായകൻ
നീർവെളിച്ചമുളക്കിട്ട സന്ദർശം
കിഴ്ച്ചെടുത്തു സുന്ദരന്മാരെ ഗോപ്യം.

ഒരാൾ കൈയാളിന്റെ "റുബൈയാത്"
ഫിറീസ് ഹുസൈൻ തർജ്ജുമാ ചെയ്ത് 1859-ൽ
പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. അതിലെ ആദ്യത്തെ ചതുഷ്
പാകവിതയുടെ ഭാഷാന്തരീകരണമാണ് ഇത്.
തർജ്ജുമാ ചെയ്തത് ശ്രീ. തിയ്യനല്ലൂർ കരുണാക
രൻ (ബ്രഹ്മഗുപ്ത വാരിക). അദ്ദേഹത്തിന്റെ
ഭാഷാന്തരീകരണങ്ങളെല്ലാം മനോഹരങ്ങളാണ്.
ഇതും അങ്ങനെയൊന്നും.

പത്തനംതിട്ട

40-ാം പേജിൽനിന്നും തുടർച്ച

കിട്ടിയില്ല. എത്രമണിക്ക് എനിക്ക് നാട്ടിലെത്താനാവും? എന്നിട്ടും മറുപടിയുണ്ടായില്ല. ഗൗരിയുടെ നേർത്ത വിരലുകൾ പിന്നെ നീങ്ങുവന്ന് ഒന്നും മിണ്ടാതെയെന്ന് എന്നെ തൊട്ടപ്പോൾ ഞാൻ ചോദ്യങ്ങൾ നിർത്തി.

ബസ്സ് ഇരുണ്ട വഴികളിലൂടെ പാഞ്ഞു കൊണ്ടിരുന്നു. ഗൗരി എത്രയെതിർത്തിട്ടും ഞാൻ വിൻഡോ ഷട്ടറിടാൻ കൂട്ടാക്കിയെടുത്തില്ല. കാഴ്ചകൾ, സ്ഥലങ്ങൾ... ഇരുട്ട് എല്ലാം കടന്നുപോകുന്നത് ഒരു സുഖമായി ഞാൻ കണ്ടിരുന്നു. പെട്ടെന്നാണ് ശ്രദ്ധിച്ചത്. എല്ലാ വീടുകളിലും കത്തിനില്ക്കുന്ന വെളിച്ചങ്ങൾ ബസ്സ് കടന്നുപോയിക്കഴിയുമ്പോൾ പെട്ടെന്ന് കെട്ടുപോവുന്നു. പിന്നെ അന്ധകാരം. ഞാൻ വേവലാതിയോടെ ഓരോ തവണയും തിരിഞ്ഞുനോക്കുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ ഗൗരി പെട്ടെന്ന് ആർദ്രയായി എന്നെ അവളുടെ ചുമലിലേക്കു നയിച്ചു. എന്തോ! എനിക്കെതിർക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ഞാൻ മെല്ലെ അവളുടെ ചുമലിലേക്കു വീണ് കണ്ണടച്ചു. ഓർത്തപ്പോൾ എനിക്കപ്പോഴും ചോദിക്കാതിരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ഏട്ടൻ കാത്തിരിക്കുന്നുണ്ടാവും അല്ലേ?

ഒരു ഞരക്കത്തോടെ പെട്ടെന്ന് ബസ്സ് നിന്നു. ഇത്തിരി പണിയുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞ് ഡ്രൈവർ ഉപകരണങ്ങളുമായി കാട്ടിലേക്കിറങ്ങിപ്പോയി. പിന്നാലെ കണ്ടക്ടറും. മററു മില്ലാത്ത ബസ്സിലെ അനാഥമായ ഇരിപ്പിടങ്ങളിലേക്കു തുറിച്ചുനോക്കുമ്പോൾ പേടിയോടെ ഞാൻ ഗൗരിയോടു ചോദിച്ചു. എന്റെ ഏട്ടൻ ഡോക്ടറല്ലേ? ഗൗരി നിശ്ശബ്ദം എന്നെ വീണ്ടും അവളുടെ ചുമലിലേക്കു കിടത്താൻ നോക്കി. നേരിയൊരു പിണക്കത്തോടെ തലവെട്ടിച്ച് കുതിരിയെഴുന്നേൽക്കുമ്പോൾ ഞാൻ പിന്നെയും ചോദിച്ചു. ഏട്ടൻ എനിക്ക്

മരുന്നുതരില്ലേ?

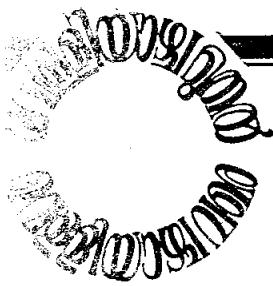
ഇത്തവണയും ഗൗരി ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല. എനിക്ക് ഉള്ളിൽ കലിയിളകി. ഞാനെഴുന്നേറ്റപ്പോൾ ഗൗരി തടഞ്ഞു. അതു വക വയ്ക്കാതെ ഞാൻ കുതിരിപ്പിടത്ത് ബസ്സിന്റെ വാതിലിനു നേർക്ക് ഓടി. വിതിലിനപ്പുറം ഇരുട്ടായിരുന്നു. ഇരുട്ടിൽ ഉപകരണങ്ങൾ ചലിക്കുന്ന ചെറു കേട്ടു. ആമാണത്? ഇരുട്ടിൽ നിന്ന് കണ്ടക്ടറുടെ ചോദ്യമുയർന്നു. ഞാനും ഗൗരിയും, ഞാൻ പറഞ്ഞു. ഞങ്ങൾ പത്തനംതിട്ടയ്ക്ക് ടിക്കറ്റെടുത്തിരുന്നു... നിങ്ങൾ ഇറങ്ങിയില്ലേ? ഇരുട്ട് ചോദിച്ചു. ഞാൻ പെട്ടെന്ന് സംശയിച്ചുനിന്നപ്പോൾ ഇരുട്ട് പൊട്ടിച്ചിരിക്കുന്നതു കേട്ടു. ഇത് പത്തനംതിട്ടയാണ്... ഇരുട്ട് പിന്നെയും സംസാരിക്കുകയും വീണ്ടും ചിരി തുടരുകയും ചെയ്തു.

പത്തനംതിട്ട. ഞാൻ അവിശ്വാസത്തോടെ ഇരുട്ടിലേക്കു തുറിച്ചുനോക്കിനിന്നു. എനിക്ക് പെട്ടെന്ന് സങ്കടവും സംശയവും വന്നു. അവിടവിടെയായി ചില പൊളിഞ്ഞ ഏടുകൾ മാത്രം. ഇരുട്ടു നിറഞ്ഞുകുറിയുന്ന നിമിഷത്തെ മാത്രം. നോക്കുമ്പോൾ, ദുര കുന്നിൻമുകളിൽ, ഞാൻ പറിച്ച സ്കൂളിന്റെയും കോളേജിന്റെയും അരമനയിലെ കുരിശിന്റെയും കുന്നിൻമുകളിൽ, വെറും ഇരുട്ടുമാത്രം. ഒരു കനത്ത കാരൻ തണുപ്പുനിറഞ്ഞ് വിഴുങ്ങുണ്ടായിരുന്നു. ബസ്സിനടിപ്പോവണ്ട വഴികളിൽ അതുമാത്രം ശബ്ദമായി സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ബസ്സിനടുത്ത കവലയിൽ, പഴയ മുസ്ലിം പള്ളി നിന്നിരുന്ന പറമ്പിൽ, ഞാൻ നോക്കുമ്പോൾ ഖബറുകൾ മാത്രം കാണാനുണ്ടായിരുന്നു. പള്ളി എങ്ങോട്ടാണു പോയത്? എനിക്കു മനസ്സിലായില്ല. കുന്നിൻമുകളിലെ കാട്ടിലേക്കു നോക്കുമ്പോൾ അതേ സങ്കടമിരട്ടിച്ചു. എന്റെ സ്കൂളും അരമനയിലെ കുരിശുമോ?

ഞാൻ ഇരുട്ടിലേക്കു തുറിച്ചുനോക്കിനിന്നു. ഇറങ്ങൂ... പിന്നിൽനിന്ന് ഗൗരി പറയുന്നതു കേട്ടു. എന്തോ ചോദിക്കാൻ വേണ്ടി ഞാൻ

പിന്തിരിഞ്ഞുനോക്കുന്നതിനുമുമ്പ് ആള്ത്തൊപ്പിക്കുന്ന അവളുടെ ചെറു ഉയർന്നു. തിരിഞ്ഞു നോക്കട്ടെ, ഞാൻ പിന്നാലെയുണ്ട്. രണ്ടു പടവുകൾ ഞാൻ അങ്ങനെ ഇറങ്ങി. എനിക്ക് ഏതൊ പറയണമെന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഞാൻ പിന്നെയും പിന്തിരിയാൻ ഭാവിച്ചപ്പോൾ വീണ്ടും അവളുടെ നിർജ്ജ്വലമായ സന്ദർശം കേട്ടു. തിരിഞ്ഞുനോക്കിയാൽ പിന്നെ നമ്മൾ കിടയിൽ ഞാനുണ്ടാവില്ല. ഓർത്തൊളു... എനിക്ക് പെട്ടെന്ന് പെട്ടിയായി. ഗൗരി എന്ന് ഭയംനിറഞ്ഞ് വിളിച്ചുകൊണ്ട് ഞാൻ പറയാൻ വന്നതെല്ലാം വിഴുങ്ങി. കാലുകൾ എന്നിട്ടും മുന്നോട്ട് നന്നുണ്ടെ ചുവടുകൾ നീങ്ങി. ഗൗരി... ഞാൻ പിന്നെയും വിളിച്ചു. എന്റെ മനസ്സ് സംശയിക്കുകയായിരുന്നു. അവൾ പിന്നാലെയുണ്ടെന്ന് ഞാനെങ്ങനെ വിശ്വസിക്കും?

എന്റെ പാദസരങ്ങളുടെ ചിലമ്പൽ കേട്ടില്ലേ? ഗൗരി അപ്പോൾ പിന്നിൽനിന്ന് ചോദിക്കുന്നതു ഞാൻ കേട്ടു. ശരിയാണ്. പാദസരങ്ങൾ കിലുങ്ങുന്ന ചെറു കേൾക്കാമായിരുന്നു. നീയാണോ ആ പാദസരങ്ങളുടെ ചെറു? ഞാൻ ചോദിച്ചു. ഉറപ്പാണ് പാദസരങ്ങൾ കിലുങ്ങി. ഇതാണോ നമുക്കു പോവാനുള്ള വഴി? ഞാൻ ചോദിച്ചു. പാദസരങ്ങൾ പിന്നെയും കിലുങ്ങി. ഇതു പത്തനംതിട്ട തന്നെയാണ്, ഇല്ലേ? ഞാൻ ചോദിച്ചു. പാദസരങ്ങൾ അപ്പോഴും കിലുങ്ങുന്നതു കേട്ടു. ഏട്ടൻ ഇപ്പോഴും വീളക്കണച്ചിട്ടുണ്ടാവില്ല അല്ലേ? ഞാൻ വീണ്ടും ചോദിച്ചു. എല്ലാ ചോദ്യങ്ങൾക്കും പാദസരങ്ങൾ മാത്രം മറുപടി പറഞ്ഞു. ഭൂവില്ലെപ്പോഴോ ചോദ്യങ്ങളെല്ലാം മറുസംസാരിച്ചു. ഞാൻ, ഓർമ്മയുടെ ഏതൊ കോണിൽ ഇറുകിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട്, ആരും നഷ്ടപ്പെടുത്താത്ത ഒരു മനസ്സുമായി, മുന്നിലെ ഇരുണ്ട വഴിയിലൂടെ, ഒരിക്കലും തിരിഞ്ഞു നോക്കാൻ പാടില്ലാത്ത ഇരുട്ടിൽ പാദസരങ്ങളുടെ ചെറുത്ത് കാതു ക്വർച്ചിച്ചുകൊണ്ട്, മെല്ലെ നിശ്ശബ്ദം നടന്നു.

മുഖ്യപത്രത്തിലെ അക്രമസംഭവങ്ങളിൽ മുഖ്യപത്രം വ്യക്തമായ വക്തവ്യകൃതി കയ്യൊള്ളുന്ന മുഹൂർത്തം കൈ കരുണാകരനാണ്.

ഇ.കെ. നായനാർ.

പി.പാലാശ്വരം രണ്ടാംപ്രതി ഇ.കെ.നായനാർ പത്രം വെളിച്ചം.

☆ ☆ ☆

മുഖ്യപത്രം വീണ്ടെടുക്കുന്നതിന് ആത്മരക്തം സത്യസന്ധവുമായ ആരാധനാശക്തിയോടെ നടത്തി പാളിച്ചകൾ നിറയുന്നതിനുള്ള സമയം അതിക്രമിച്ചു കൈമാറ്റം ചെയ്യേണ്ടതാണ് ഞാൻ കരുതുന്നത്.

വി.എം. സുധീരൻ

കോൺഗ്രസ്സിന്റെ പി.വി.നരസിംഹറാവു വിരുദ്ധ കത്തിൽനിന്ന്.

ഇ.എം.എസ്.യുടെ സഹായം വേണോ സുധീരൻ?

☆ ☆ ☆

മുഖ്യപത്രത്തിലെ കോൺഗ്രസ്സ് ഗ്രൂപ്പുകളുടെ സമീപത്തു ഏകദേശം ഡൽഹിയിൽ നടന്ന ചർച്ചകൾക്കു ശേഷമുള്ള പൂർണ്ണമായി തുടങ്ങി.

ഇ. കാർത്തികേയൻ.

ഒരു ഗ്രാമ കളിപ്പാട്ട് ഹൗസിൽ ചെന്ന് കാലിൽ വീഴാൻ തീർന്ന പ്രശ്നമാണ് കാർത്തികേയൻ ജീവനോടുള്ള വിരോധം വളർത്തുന്നത്.

☆ ☆ ☆

മുഖ്യപത്രം അധികൃതരുടെ അനാവശ്യമായ പ്രതിരോധം സ്പോൺസർമാരുടെ പിൻമാറ്റം വരുത്താൻ ബൈബിൾ ടി.വി പരമ്പര

തൂടാൻ സാദൃശ്യമല്ല.

അപ്പച്ചൻ.

ബൈബിളിന്റെ കലാമേന്മ കണ്ടുവരുന്നായിരിക്കും ഇങ്ങനെയൊക്കെ സംഭവിച്ചത്.

☆ ☆ ☆

വെഞ്ഞാറമൂട് സർക്കിൾ ഇൻസ്പെക്ടർ മുമ്പായി പിണങ്ങിയതിനെത്തുടർന്ന് കിളിമാനൂർ എസ്.ഐ 'സിക്ക്' ലിവെടുത്ത് അവധിയിൽ പ്രവേശിച്ചു. പാറാവുകാരനെ ഉപദ്രവിച്ച പ്രതിക്ക് സ്പോൺസറിൽ 'വി.ഐ.പി' സ്ഥാനം സി.ഐ നൽകിയെന്നാണ് പൊലീസുകാരുടെ പരാതി.

വാർത്ത.

സിക്ക് ലീവ് കഴിഞ്ഞ് കാസർകോട് ഇല്ലായിലേക്ക് പോകാൻ തയ്യാറായി വന്നാൽ മതി.

☆ ☆ ☆

പ്രാവീണ പിടിച്ചു മുഖ്യമന്ത്രി കരുണാകരന്റെ വലതുകൈ മുറിഞ്ഞു. കനകക്കുഞ്ഞു കൊട്ടാരവളപ്പിലായിരുന്നു രംഗം.

വാർത്ത.

പ്രാവീണ പിടിക്കാൻ അറിയില്ലേ?

☆ ☆ ☆

കോൺഗ്രസ്സിന്റെ ഫാസിസ്റ്റ് നടപടികൾക്കെതിരെ ബി.ജെ.പി ആരംഭിക്കുന്ന ബഹുജന മുന്നേറ്റത്തിൽ മാർക്സിസ്റ്റ് പാർട്ടി കോൺഗ്രസ്സിന്റെ കൂടെയാണോ അതോ ദേശീയ പ്രതിപക്ഷ കക്ഷിയായ ബി.ജെ.പിയുടെ കൂടെയാണോ നിൽക്കുക എന്നത് ഇന്നത്തെ രാഷ്ട്രീയ സാഹചര്യത്തിൽ പ്രസക്തമായ ചോദ്യമാണ്.

കെ.ഇ. മാരാർ.

പള്ളി പൊളിക്കാൻ വരുമ്പോ എന്നല്ലേ ഈ ചോദ്യത്തിന്റെ അർത്ഥം?

☆ ☆ ☆

വിദ്യാർത്ഥികളെത്തുമ്പോ കേരള സർവകലാശാലാ വൈസ് ചാൻസലർ ഡോ.ജെ.വി.വിജയിലം ബുധനാഴ്ച രാവിലെ ഓഫീസിലെത്തി. വിവരമറിഞ്ഞ് വിദ്യാർത്ഥികൾ ഒരു സർക്കാർ കാറിന് തീവയ്ക്കുകയും മറ്റൊരു കാറും കെ.എസ്.ആർ.ടി.സി ബസ്സും എറിഞ്ഞു തകർക്കുകയും ചെയ്തു.

വാർത്ത.

വിജയിലത്തിന്റെ ഓഫീസ് കളിയിലോ വിളയ്ക്കുന്നതാക്കിയാൽ ഈ പ്രശ്നം വല്ലതു മൂണ്ടോ?

☆ ☆ ☆

കൊളാബ് ട്രോൾ, ബ്ലഡ് പ്രഷർ, ഹൃദ്രോഗം എന്നിവ അകറ്റാനുള്ള പരമ പ്രധാനമായ പോഷക തേങ്ങയും വെളിച്ചെ

ണ്ണയും ഉപയോഗിക്കുക എന്നതാണ്.

പ്രകൃതി ചികിത്സാ വിദഗ്ദ്ധൻ സി.ആർ.ആർ. വർമ്മ.

ശുദ്ധമായ കള്ളും കുടി ആയിക്കൂടെ?

☆ ☆ ☆

ഹിന്ദുക്കളും മുസ്ലിങ്ങളും വേറെ വേറെ താമസിക്കാൻ നിർബന്ധിതരാവുന്ന പ്രവണത ബോംബെയിൽ വളരെ പ്രകടമായിരിക്കുന്നു. മറു സമലങ്ങളിൽ ചെറിയ തോതിൽ ഈ പരിപാടി ആരംഭിച്ചതായിട്ടാണറിവ്. കാലക്രമേണ ഓരോ മതവിഭാഗങ്ങളും അവരുടെ തുരുത്തിൽ താമസിക്കുന്ന ഒരു പ്രവണതയിലേക്കു നയിക്കുന്നു.

എം.പി.നാരായണപിള്ള.

ജൈനമതക്കാരുടെ കോളനിയിൽ നേരത്തേ തന്നെ ഒരു ഫ്ലാറ്റ് ബുക്ക് ചെയ്തേക്ക്.

52-ാം പേജിൽനിന്നും തുടർച്ച

ഒരേ ധർമ്മമാണ്. അവളും മണ്ണുമെക്കണ്ട്, അകത്ത് കുഞ്ഞിനെ ഉറക്കാൻ പാടുപെടുന്ന പെണ്ണുമെക്ക അറിഞ്ഞ്, തണുത്തുറഞ്ഞ ഒരു ബാഹ്യാവരണം അണിയാൻ ശക്തയാവുന്നു. ദേവാലയത്തിലെ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കും ഏകാന്ത നിശിഥത്തിലെ ഈ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കും ഒരേ തരംഗദൈർഘ്യമാണ്.

മലയാളത്തിലെ ഒന്നാംകിട പത്തു കഥകൾ തിരഞ്ഞെടുക്കാൻ പറഞ്ഞാൽ ഒന്നാമത് എന്റെ മനസ്സിലോടിയെത്തുക 'മകളാണ്'. പിന്നീട് അതുപോലൊന്ന് ഈയിടെ കണ്ടു— എം. സുകുമാരന്റെ 'പിതൃതർപ്പണം'. ഒരു ചെറിയ ചുളയിൽ ഇത്രയേറെ ഊഷ്മാവ് ഉല്പാദിപ്പിക്കാമെന്ന് മലയാളത്തിൽ ഒന്നാമതായി തെളിയിച്ചത് രാജലക്ഷ്മിയാണ്. ഇതുപോലെ മറ്റൊന്ന് 'പിതൃതർപ്പണം'യിലെത്തുംവരെ വേറെ കണ്ടിട്ടില്ല.

നമ്മുടെ കാലഘട്ടത്തിലെ ഭാവസമ്പന്നവും ചിന്താദൃഢവുമായ ഒരു ചേതസ്സിന്റെ ജീവിത കാമനകളും ധന്യഭാവനകളും തിരതല്ലുന്ന ഈ കഥാവാഹിനിക്ക് യജ്ഞതീർത്ഥത്തിന്റെ വിശുദ്ധിയുണ്ട്. ഇതിൽ മുങ്ങിയാൽ സ്വന്തം സത്തയുടെ ചർമ്മത്തിന് ഹിരണ്യമയ കാന്തി ലഭിക്കും.